

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

PIK LIII. Ч. 173. НЬО ЙОРК І ДЖЕРЗІ СІТІ, вівторок, 4-го вересня 1945.

No. 173. NEW YORK and JERSEY CITY,

Tuesday, September 4, 1945.

VOL. LIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТИВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ

Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0237, — Тел. У. Н. Соуза: ВЕрген 4-1016 4-0807

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA

FIVE CENTS ELSEWHERE

НАМІР СКАСУВАТИ ВОЄННІ ДОВГІ ВИКЛИКАВ ПАРТИЙНИЙ СПІР

Заява президента Трумана, що уряд не буде домагатися від альянських держав звороту позичок даних їм на підставі Ленд-Лізу, викликала обурення між деякими конгресменами. Ця заява дала притоку до оживлення спорів між Демократичною і Республіканською партією. Йде між іншими про те, чи доставити до Англії 30,000 готових вироблених домів вартості \$75,000,000 законтракованих на підставі Ленд-Лізу, заки ще президент проголосив намір його скасувати. Навіть у відповідь на такі й подібні заки секретар стейту Джеймс Ф. Бірнс проголосив, що цілий Ленд-Ліз не є безумовно скасований і що держави будуть мусити порозумітися з Америкою і заключувати окремо договори в цій справі.

ЗАХОЧУЮТЬ СИСТЕМУ ДОБРОВОЛЬНОЇ АРМІЇ

Військова Комісія палати репрезентантів вийшла з пропозицією, щоб при рекрутуванні молоді до армії класти натиск на добровільну систему. Щоб заохотити свіжих або бувших вояків до військової служби армія буде давати різні добродійства. Щойно, як не зголоситься відповідне число добровольців до армії та флоту, тоді будуть примусово набирати рекрута, щоб виповнити цифру 2,500,000 при армії, а 550,000 при флоті, крім 100,000 моряків. Для складання правил вербування створено підкомісію військових справ.

ПРОКЛЯМАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА В СПРАВІ ДНЯ ПЕРЕМОГИ ГОТОВА

Президент Труман має вже готову прокламацію в справі урядового святкування Дня Перемоги над Японією. Він проголосить її по радіо до народу негайно після того, як прийде вістка про урядове підписання згоди прем'єром Японії. Тому, що ця речка може прийти вчасі свята з нагоди Дня Праці, не можна означити точно ні дня ні години прокламації.

Президент надіється, що свято Дня Праці буде святковане разом із Днем Перемоги і тому вивав населення Америки, щоб воно береглося нещасливих випадків, головне від автомобілів, коли родини будуть виїждати до парків та забавових місць.

ЗНИЗИЛИ ПАЙКИ НА МЯСО І СИР

Від дня, коли ввійшли свіжі червоні гайки в уживання, тобто від неділі 2. вересня, обнижимо пайки на м'ясо, сир, масло, маргарину й інші товщі. Є це найнижчий вимір пайків від 1942. р. Загалом можна сказати, що пайкування тепер не є дошкульне за вимком цукру, якого недостача дається відчувати в цілому світі.

БУВШИЙ НАЧАЛЬНИК ЦЕНЗУРИ ПОМІЧНИКОМ АЙЗЕНГАВЕРА

Президент Труман іменував начальника цензури вчасі війни Байрона Прайса дорадником генерала Двайта Айзенгавера, який командує американськими окупаційними силами в Німеччині. Прайс до війни був директором пресової агенції Асошіейтед Прес. Він відзначився тактовною поведінкою вчасі переведення добровільної цензури американськими газетами і тим не допустив до заведення примусової цензури.

15 ДЕРЖАВ МАЮТЬ ДІСТАТИ ВОЄННЕ ВІДШКОДУВАННЯ

Повернувшись з Москви американський член Альянської Комісії для Відшкодувань Едвін В. Полі проголосив, що яких 15 держав мають зголосити свої претенсії до відшкодування від Німеччини. На конференції в Потсдамі рішено, що половина відшкодувань має бути признана Советам, а з другої половини дістануть всі інші держави відповідні пайки. Із своєї половини Росія має виплатити Польщі її частину. Панує переконання, що німці будуть платити відшкодування примусовою роботою таких людей, які будуть засуджені за воєнні злочини.

ПОГОРІЛИ ВАРСТАТИ КАЙЗЕРА В ОРЕГОНІ

Пів милі довгі корабельні варстати Генрія Кайзера в місті Портленд, стейту Орегон, згоріли в четвер. В огні згинуло двох людей, які пробували рятуватися втечею і скочили з даху до води. Перед пожежою було зайнятих 6,000 робітників на доках. Ураховано 7 кораблів, які були в напіві, а випущено вчас 140,000 фунтів карбиду, котрий міг експлуодувати. Шкоду нараховують на \$3,000,000.

ЗМЕНШЕНО ВИДАТКИ НА 19 БІЛІОНІВ

Близько 19 біліонів доларів можна буде заощадити у видатках на наступний рік, як це проголосив директор федерального бюджету Гаролд Д. Смит у Вашингтоні.

ЯК НЕ МАЄТЕ ПРАЦІ, АБО ХОЧЕТЕ КРАЩОЇ,

чому не користатися з оголошень знаменитих нагод для зарплати, поданих у оголошеннях нових робіт у „Свободі“?

Український Конгресовий Комітет апелює до президента Трумана і секретаря стейту Бірнса в справі азилю для українських біженців в Європі

The President
White House
Washington, D. C.

Sir:

This is an appeal on behalf of the scores of thousands of Ukrainian "displaced persons" in Central Europe, particularly those within the American zone of occupation. In numberless letters they beg us to help prevent forced repatriation of them by the Soviet authorities.

As traditional foes of tyranny and totalitarianism and as embattled believers in true democracy and the independence of their native but foreign ruled Ukraine, these Ukrainian D.P.'s suffered much at the hands of the brutal Nazis, either as forced laborers or as hounded political refugees in concentration camps. Today on account of the self-same reasons they face imprisonment, banishment to Siberian wastelands, or execution, at the hands of the Soviets if the latter succeed in forcibly repatriating them.

American soldiers of Ukrainian origin, stationed there, write to their relatives and friends here that Ukrainian war refugees constantly approach them with pitiful pleas to help prevent their forcible repatriation. Likewise they write that many of these refugees threaten to kill themselves and their families before they will allow themselves to be returned to Soviet rule. The Associated Press reports that thousands of them, erroneously called Russians, have gone into hiding in Western Germany as a result.

Much as they love their homeland Ukraine they dare not return to it. They remember too well the mass starvation, the imprisonments and banishments, the numberless executions of their kinsmen and relatives for opposing that regime, and, most of all, for their championing of the cause of a free, independent and truly sovereign Ukraine. The merciless Soviet secret police, the N.K.V.D., knows them and their national sentiments very well, so that once they are repatriated their doom is sealed.

Therefore in tones of extreme urgency and despair they beg their American kinsmen to hurry to their succor. Every minute counts now, they say.

Accordingly, in their behalf and in the name of humanity and fair play, Ukrainian American communities, churches, parishes and societies represented by the undersigned committee, earnestly appeal to our President and our Government to intercede in their behalf, so as to prevent their forced repatriation by the Soviets, and so as to help obtain for them an asylum, either in the Old or the New World, wherein they may live in true democracy and freedom, a credit to their liberty-loving race and traditions, and an asset to the land of their adoption.

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA

(Подібний апель вислано теж і до секретаря стейту, Джеймса Ф. Бірнса).

Департамент стейту перебирає діяльність Бюро Воєнних Інформацій

Президент Гері С. Труман урядово проголосив скасування Бюро Воєнних Інформацій а водночас заявив, що рештки його праці перебере департамент стейту. Бюро Воєнних Інформацій мало за завдання прибирати інформації за границею і передавати їх до відома американських громадян дорогою преси і радіа, а крім цього теж вести пропаганду у ворожих краях такими способами, які були доцільні.

Праця департаменту стейту в напрямі пропаганди буде вітвртою і буде змагати до цього, щоб „інші народи діставали правдивий образ американського життя як теж інформації про цілі й політику американського уряду“.

Стетиніус в Лондоні як представник Америки в Міжнародній Організації

Едвард Р. Стетиніус мол., що був недавно короткий час державним секретарем, вже обійняв у Лондоні своє місце в Юнайтед Нейшенс Організації як голова американського представництва в цій міжнародній організації. Вступивши на англійську землю заявив кореспондентам, що нема тепер нічого важлишого від того, що має виконати ось та міжнародна організація, а що оплачене такими великими жертвами крові і майна. Нараді зачнуть правдоподібно в середу і мабуть Стетиніус буде проводити ними впродовж перших двох тижнів.

ВИТАЮТЬ ВИСОКОГО ГОСТЯ — ГЕН. ДЕ ГОЛЯ. Президент тимчасового французького уряду, ген. Шарль де Голь, що сидить по середині, зазнав підчас свого побуту в Америці великих почесей. На образку є сцена з привіту в Нью Йорку в готелі Вальдорф Асторія. З лівого боку ген. де Голь є Гровер Гвейлен, а з правого мейор Ля Гардія.

АДМ. ГАЛСІ ЗА ГОСТРУ ПОВЕДІНКУ З ЯПОНЦЯМИ, ПОКИ НЕ СТАНУТЬ ПОРЯДНИМИ ЛЮДЬМИ

Адмірал Вільям Ф. Галсі, що є з Третьою Американською Флотом у Токіо Бей, промовляв через радіо на тему відношення до Японії й японського народу. Він підкреслив, що коли американці будуть руководитись сентиментами і стануть дуже поблажливі, то це цілком певно доведе до війни. Він радить послухати американських полонених, як з ними поводитись японці, щоби пізнати, з ким маєтись до діла. Зміна в гострому поведінню з японцями може наступити тільки тоді, казав адмірал, коли японці виявлять себе порядними людьми і гідними ввійти в спілку миролобних народів. Галсі ще зазначив, що треба дати японцям пізнати, що вони зістали дійсно переможени на полях боїв, та що вони дійсно війну програли, себто програли в мілітарному розумінню, та безумовно здались, що потягає за собою певні зобов'язання, які вони мусять виконати. Отже, що велика американська флотія є тепер в Токіо Бей та інших японських пристанях, є виявом того, що ворог, що так підступно напав на Перл Гарбор, дня 7. грудня 1941, зістав розгромлений і покараний. Це треба далі підкресляти, казав адмірал, бо кореспонденти йому заявляють, що назагал японський народ не є усвідомлений щодо цього, що він поніс воєнну поразку.

РОЗПОВІДАЮТЬ ПРО ЯПОНСЬКІ ЗНИЩАННЯ

Корабельний командант, Гаролд Е. Стасен, бувший губернатор Мінесоти, мав нагоду говорити в Японії з американськими вояками, що попали в японський полон і тепер зістали визволені. Ось ті вояки розповіли йому про страшні відносини в японських таборах полонених. Звільнені були на 80% хорими людьми, яких треба відставити до шпиталів, головне тому, що недоїдали і через те дуже ослабли. Вони розповідали, як їх не раз били, щоби добути від них різні зізнання, потрібні для японської розвідки військових цілей. Японці каже Стасен, поводитимуться з американськими полоненими як які „бестії“.

ВІДГРОЖУЮТЬСЯ БУНТОМ!

Японці домагаються, щоб з ними поводитись „порядно“, тоді вони заплатять вповні за прогру, піддаючись розпорядкам окупаційної влади. Та якщо ця влада буде поводитись за гостро, то японці будуть реагувати. Таке заповів представник теперішнього японського уряду, Тосікази Казе, що вихований, між іншим теж в Америці, бо студіював в Гарвардському університеті. Він теж заявив, що Японія війну програла і то ще заки Совети вступили у війну і заки почато скидати атомові бомби. Найбільш „делікатною“ проблемою вважає він те, як і кого ставити під суд як воєнних, кримінальних злочинців.

ХАРЧІ, ЦЕ НАЙГОЛОВНІШЕ.

Американські обсерватори, що оглянули знищені японські міста, як Йоканука, Токіо, чи Йокагаму, кажуть, що населення, яке вони зустрічали, що є без даху над головою, не турбується безумовно здачею і альянської окупацією, а тим, щоби десть добути щось зісти. А харчова справа стоїть в Японії дуже эле.

ЯПОНЦІ ОГІРЧЕНІ.

Кореспондент часопису Нью Йорк Таймс подає перші свої вражіння з поїздки по знищеному Токіо й околиці та першій зустрічі з японським населенням на вулицях і в залізниці. Отже каже, що японці „огірчені“ і не приймають до відома, що вони війну програли. Вважають, що американці не поводитимуться з ними як спортсмени, зокрема тому, що літають далі літаками понад цісарську палату. Не розуміють, чому бомбардовано Токіо, а коли їм нагадати підступний напад на Перл Гарбар чи Манілу в Филиппінах, що ще гірше знищено як Токіо, то здвигают раменами і роблять „орієнтальні міні“, якби нічого не знали і нерозуміли. Кореспондент каже, що бачив селян, що відвертались, як зобачили американця. Бачив теж, як японський вояк гнав за трома японськими жінками, що оглядались, щоби приглянутись американцям. В автобусі чи на залізниці тяжко зачат розмову, бо ніхто не відповідає. Таксіву кореспондент з бідою дістав, але шофер не хотів з ним виходити в ніяку розмову. Дві монахині — одна англійка, а друга французька — що їх стрінув по дорозі, сказали йому, що не думають, що є безпечно подорожувати в мундирі американського вояка.

ОБВИНУВАЧУЮТЬ МАРИНАРІВ.

Японська пропаганда, мабуть ще не цензурована альянською окупаційною силою, передала англійською мовою, що американські моряки нападуть на японських жінок.

"СВОБОДА" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. BRYANT 9-0582

ПЕРІОДИКАТА.		SUBSCRIPTION RATES:	
Подорожувати часом три центи.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На шість місяців	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Заграниці:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з суботи (з англійською частинкою):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На шість місяців	\$1.50	Six months	\$1.50

За оголошення редакції не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

До школи! Теж і до української!

Можна сказати, що наші люди, назагал, таки дбають про те, щоб дати своїм дітям якнайбільшу освіту. Минули ті часи, коли треба було в „Свободі“ раз-у-раз писати про вагу освіти і нагадувати наших людей, щоб не відірвали дітей від науки передчасно, висилаючи їх на працю, до фабрики. Тому вже не будемо витрачувати багато слів на те, щоб доказувати, що в культурному світі освіта була золотом, є ним сьогодні і буде ним теж завтра. Очевидно, що це золото не треба брати в матеріальному, грошовому значінні, але в ширшому, духовно-культурному, хоч, поправді, нині вимагають вищої освіти навіть при звичайних „джабах“.

Та ті речі ми вже розуміємо і їх вагу доцінюємо, коли іде про школу і освіту в звичайному, американському розумінні. Зате ще й досі не так добре розуміємо й відчуваємо вагу такої школи, що дає нашим дітям знання про той край, з якого ми вийшли і про той нарід, якого кров у наших жилах. А пречінь той край має стільки краси, що вартує його пізнати і нашому молодому поколінню! А пречінь той нарід видав з себе стільки героїзму стаючи в обороні вселюдських ідеалів, що вартує нашим дітям ближче пізнати його історію, культуру, звичай і звичаї.

Українська школа в Америці мала і далі має неможливість. І то головню тому, що загал не ставився до неї ніколи з належною увагою. Тої школи замало. Замало учительських сил, замало й учнів. Ще далі нема відповідних підручників.

Проте вона існує. А як хто не подбав чи не дбає, щоб збудувати щось краще, то й не має великого морального права нищити те, що є, коли воно йому не подобається. Тому — можна критикувати, але рівночасно треба пошукати те, що існує.

Живемо в таких часах, коли приходиться українському народові і його культурі переносити одно нещастя за другим, коли новий удар є сильнішим від попереднього. Той нарід в Європі потребує і ще довго потребуватиме нашої підтримки й оборони, принаймні на культурному полі. Українська школа в Америці повинна би підготувати нове американсько-українське покоління, щоб воно потребує ось такої підтримки зрозуміло й серцем відчувало. А як українська школа хоч дещо з цього заціпить в душі наших дітей, то й це буде здобутком.

Думаймо про те тепер, бо саме тепер відчиняється новий шкільний рік теж і по українських школах і виховних заведеннях в Америці. Памятаймо за це тепер краще, ніж пам'ятали колись передше. Пречінь ми вже поступили вперед! Пречінь знаємо, що діється на українських землях в Європі!

Тому діти до української школи!

У. Н. Союз для воєнних зусиль

(Підсумки праці Союзу і його членів в допомогу воєнним зусиллям Америки).

Понад 5,000 членів Українського Народного Союзу знайшлися в рядах різних військових частин Америки й Канади, в часі цієї другої великої світової війни. З цього 125 членів зложили на жертвеннику перемоги найвищу жертву, бо жертву життя і крові. Вони впади героїською смертю на полі слави в боротьбі з ворогами Америки й цілого людства.

Понад \$100,000 виплатив Союз спадкоємцям по цих поляглих борцях. Виплатив цю суму начеб у подарунок, бо грамоти цих членів такої виплати не передбачали й не постановляли. Виплатив Союз цю суму з відчуження до цих героїв, які віддали своє життя за нас, за наше щастя, за нашу свободу.

Закупив Союз у часі цієї війни державних бондів за \$3,960,500. Його члени вложили у воєнні бонди понад \$15,000,000. Закупили ці бонди, щоб оці 5,000 воєнних членів, котрих вислав Союз на цю війну, могли мати наймодернішу зброю та можливо найкращу опіку.

Близько 25,000 членів і членів працювали по різних фабриках, корабельних верстах, майнах і фармах, виробляючи зброю і всяке воєнне знаряддя, та взагалі все, що тільки було потрібне для ведення і вигри війни.

Сотки тисяч доларів зложили члени У. Н. Союзу на Червоний Хрест і Краєвий Воєнний Фонд, щоб ці воєнники-члени, що пішли воювати, дістали відповідну опіку, пораду, поміч все й всюди, без різниці, чи вони були на полі бою, чи в шпиталях ранені, хорі, чи в ворожому полоні, чи в дома на відпустці.

Отсе були підсумки праці Союзу і його членів для воєнних зусиль нашої держави, підсумки, що зібрані й подані в самих цифрах. Та ці мертві числа не передають іще цілої історії цих зусиль. Вона буде повною, коли до цих мертвих чисел додамо ще й цей душевний неспокой, ці турботи, журбу, якою були переняті і яку переживали, з дня на день, з тижня на тиждень, з місяця на місяць, з року на рік, матері, батьки, жінки, в вичікуванні, в непевності за долю своїх синів, чоловіків. А далі, коли усвідомимо собі цю трагедію, якої зазнали матері, батьки, жінки цих 125 воєнників, що вже не повернуть з цієї війни, або знову терпіння жінок, матерей цих соток воєнників, що вернулися каліками. Вкінці, як згадаємо ще й про великі, кількісні труди зі сторони цих членів і членів, які працювали з

дійсною посвятою для таких благородних цілей, як Червоний Хрест, Краєвий Воєнний Фонд та інші.

Колі так переглянути сторінки „Свободи“ і „Юкрейнієн Віклі“ за останні три роки, то майже в кожному числі ми знайшлиб якусь згадку про ці воєнні зусилля, подвиги й праця зброю Союзного членства як на домашньому, так і на боевому фронті.

А вже цілком певно була в кожному числі „Юкрейнієн Віклі“ завжди якась новинка, стаття, знімка, допис якогось чи про якогось члена, а неодноразово містило нераз і кілька знімок таких членів воєнників. Появлялись новинки про таких членів, що були вбиті, чи ранені, чи знов відзначені за якийсь відважний, героїський вчинок. Були згадки й про таких, що були іменовані старшинами чи підстаршинами. Писалося про всіх тих, які самі прислали, або про котрих хтось інший прислав якусь вістку. Були поміщені дописи про їх життя, переживання, пригоди, подвиги. Були вкінці й такі дописи, в яких воєники висказували свою радість з приводу того, що появляється такий часопис, як „Юкрейнієн Віклі“, та що вони можуть його діставати. Писали нераз ці члени, що доперва тепер, як вони знайшлися далеко від дому, відчували вони та зрозуміли вагу такого часопису як „Юкрейнієн Віклі“. Тому вони висказували подяку У. Н. Союзу за висилку цього часопису, підносячи, що колиб не було цього часопису, то вони не малиб змоги вимінювати думками та слідкувати за подіями нашого українського американського життя впродовж цих кількох років війни.

Ці листи воєників виказували, що саме в війні вони пізнали більше та оцінили краще вагу членства в такій організації, як У. Н. Союз, а тимчасовим вагу й потребу існування та дальшого розвитку Союзу. Чи ці всі факти не повинні послужити нам тепер заохотою до праці для Союзу? Отже тепер, коли скінчилась війна, а з нею і наші обов'язки для воєнних зусиль, берімся до праці для нашої організації. Сповнім супроти неї наші обов'язки так добре, повно й всеціло, як це ми їх сповняли супроти нашої держави в цій війні!

Д. Галичин.

**ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
СОЮЗУ, А ТИМЧАСИМ
СТАВЛЯЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ
ВІСІМ МІЛІОНОВОГО
МАЕТКУ ЦЕЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.**

За американську політику на Пасифіку

„Оце є велика нагода для Америки. Американський нарід ніс головний тягар пиня-вої боротьби проти Японії. Не треба зменшувати участі британських і голандських військ та значіння виводження військ Росією. Однак Японію довела до поразки американська сила, американська стратегія й американська посвта. За повною згодою Аліантів Злучені Держави склали умови згоди і тепер диктують Японії точки, які вона має виконати.

„Злучені Держави мусять перебрали на себе таку саму вагу проводу, коли будуть переводити мирову загоду на Далекому Сході“.

Оці знаменні слова Сомнера Велеса з 29. серпня 1945 р. Як в інших, так і тепер порушеній справі Велес тримається засад справедливості і його дальші міркування такі:

Америка має допильнувати, щоб нові договори були виконані, а вони будуть виконані тоді, коли Америка вживе своєї сили і свого впливу, щоб основи миру спиралася на суверенності народів, на їх самовизначенню і на економічних постановках, які приймаються до міжнародної свободи в торгівлі і до піднесення життєвого стандарту людей. Ці основи миру мусять бути переповнені ідеалами дійсної справедливості, якої народи на Сході мало коли зазнали у своїх зносинах із Західним світом.

Америка має допильнувати цього, щоб ці засади були прийняті вже тепер, а не тоді, коли вже почнуться конференції. Коліб прийняти якісь сфери впливів при налаштуванні азійських справ так, як це сталося в Європі, то неминучий є новий конфлікт. Треба точ-но дотримати як духа так і букви постанов Декларації з Каїро.

Росія важним чинником на Тихому океані.

Росія стала знову важним чинником на Тихому океані. Вона на підставі міжнародного звичаю про опіку над територіями є управнена взяти участь в адміністрації островів Курилів і дістати право суверенності над південною частиною острова Сахаліну. Росія повинна мати повну рівноправність з іншими державами при вирішуваних справах безпеки на Далекому Сході, але вона не є управнена до рішального впливу в політиці та торгівлі поза своїми новими границями. Вона не може мати упривілейованого становища у Манджурії, ні у Внутрішній Монголії, ні в якій іншій частині території, яку рішено признати як правну територію Китаю.

Перший раз по сотках літ „територіальна недоторканість Китаю“ повинна стати дійсністю, а не фарисейською фразою. Зате політика „вітвертих дверей“ — повинна теж вважатися за дійсність, а не за сітку для висиску.

Недоторканість Китаю.

Америка повинна розуміти, що найсильніша надія на мир в Далекому Сході залежить від повної незалежності і недоторканості Китаю, як теж від того, щоб китайському народові дати нагоду зєднатися в одну державу, свободну від вмишування якоїнебудь заграничної сили. Це є нагода для китайського народу, якої він не мав ніколи у модерних часах. Коли цю нагоду дасть китайцям, то там повстане мирна і поступова сила Азії.

Якраз тепер прийшов момент, коли Злучені Держави можуть вказати, яким важним чинником для самої Америки і для миру в цілім світі є признання свободного і сильного Китаю. Злучені Держави мусять заявити, що відкинуть всякий мировий договір, який не приверне повної територіальної недоторканості китайському народові. Також дуже важним є запевнення, що ніяка загранична сила не буде односторонньо вмишуватися у спори, які впродовж довгих літ вбухали між урядом з Чунгінгу і комуністичними провідниками з Єнану.

Через недавнє закінчення договору з національним китайським урядом з Чунгінгу Совети мабуть заявили, що вони будуть іти слідами Америки й Англії. Коли так воно є, то великі держави повинні зміцнити заохочувати свою політику при переговорах обох груп, щоб недопустити до громадянської війни в Китаю. Бо колиб тепер вибухла громадянська війна в Китаю, вона сталаб загрозою для світового миру, як це було колісь з війною в Іспанії.

Проблема Кореї.

Появилися звідомлення, що в новій советсько-китайській договорі Китай признає „спеціальне становище“ для Росії у Кореї. Злучені Держави не можуть згодитися на таку точку. Декларація з Каїро гарантує незалежність корейському народові. Корея повинна бути поставлена під охорону міжнародної гарантії до того часу, поки корейський нарід не підготує свого самоврядування.

Треба рахуватися з тим, що японці можуть есентуально вважати американців за свого головного ворога і тому треба буде відповідно з ними поступати. Загалом безпека Аме-

Ратуйте від смерті своїх рідних!

Асошіейтед Прес подає з Франкфурту над Менем під датою 30. серпня 1945, що Росія настає на американські й британські окупаційні влади в західній Німеччині, щоб вони видали всіх советських громадян, що знаходяться на територіях їхньої влади, зокрема тих, що відмовляються вертати у Совети.

З другого боку кожного дня надходять з згаданих територій розпучливі благання від українських жертв війни, звернені до американських українців, щоб поробили в Вашингтоні всі можливі заходи, щоб американський уряд змилосердився над їхньою нещасною долею і не видав їх у советські руки на певну смерть і мучеництво.

Усі ті українські скитальці — а є їх десятки чи сотні тисяч — це ті, що перейшли нацистське та большевицьке пекло і тому знають, що їх жде. Тому і не хочуть вертати під советсько-московську диктатуру.

Вони пишуть до нас:

Благайте наших єпископів, священників і все громадянство; благайте українські парохії й громади; благайте українські організації; хай усі вони просять Американський Уряд, щоб уділив їм права азилу, щоб не кидав їх в обійми неминучої смерті.

Це вже бе остання година. Зволікати цієї справі ніяк не можна. Тому хай з усіх сторін Америки, де живе українське громадянство, поместяться такі зараз телеграфічні чи письмові благання просьби в першу чергу до президента нашої держави та до Департаменту Стейту, а далі теж і до амбасадорів Великої Британії та Франції, в справі признання права азилу українським безпритульним біженцям в Європі, що опинилися на територіях Німеччини, що є під американською, британською та французькою окупаційною владою, і не хочуть вертати під советський режим.

рики залежатиме від того, чи американський нарід схоче використати тепер нагоду, яку дістає при налаштуванні відносин на Далекому Сході. „Наладження цих відносин скріпить теж і Організацію Об'єднаних Держав, а американський нарід не може згодитися на ніщо менше від того“ — кінчить Велес.

ОЛЕКСАНДЕР ЛУТОВИЙ

БЕЗХАТНИЙ

(Повість з іммігрантського життя в Канаді, нагороджена на Літературнім Конкурсі У. Н. Союзу).

69)

(Всі права застережені)

Українські книгарні радили Безхатному вдатися за працею до редакції. Його короткі нариси, спогоди й вірші національна українська преса залюбки мстила. Соромився, однак спробував. В одній з редакцій, не признаючися, що він є так би мовити співробітником — запитав про працю. А там відомо, порадили йому йти на державну допомогу! Пішов тоді до радного з Міської Управи. Старий добродій, український діяч, замахав руками, відпечувався, лиш його побачив. Певно думав, що Безхатний просить за „реліфом“. Безхатний відчитав старому добру нотацію, аж той

став вибачуватися і з тим з міста забрався...

XX. Посмакувавши солодощів міської праці, Безхатний знов дався блукати світами. Побувавши в Саскатуні, Мелфорді, пристановище надібавав врешті у одного заможного собі фермера, ще й свідомого українця. Ступнів фермерської „свідомості“ виявилася не далі, за тиждень, святої неділеньки. Фермер збирався до церкви. Чепурився він самий, жінка, дорослі дочки. От і принесла одна до Безхатного батьківські черевки, з категоричним наказом їх почистити, бо старий не має часу.

— Що? — визирів на не Безхатний. — Я чиститиму кому черевки?

— А що ж тут такого? Не великий ви пан, можете почистити. Виж наймит! — затахкокала дівчина.

— Забирається до чорта, з своїми черевками! — обурено викрикнув Безхатний. — І не важтеся до мене з ними більше приходити!

Дівчина вийшла. За хвилину прийшов фермер.

— Ви чо? — так? На дочку розкричалися. Що вона вам рівня, ви що? — закричав сердито. — Бач, який мені пан знайшовся! Черевки почистити не хоче! Ти мій наймит, маєш робити те, що я скажу!

— Я наймався до вас, дякую, робітником. Коли хочете, щоб вам чистив хтось черевки, так найміть собі люка. Робітник — не люкай.

— Та ви чо? — так? Хіба то так важко почистити черевки? Я би цілими днями чистив, аби хто платив! — буб-

нів фермер.

— То ви, а то я.

— Що, хіба я від тебе гірший? Я господар, а ти мій наймит! — сердито торочив дядько.

— Ви того не розумієте. — Безхатний взявся пояснювати. — Не всяка робота людині личує. Я, наприклад, не відмовляюся від найтяжчої роботи, але і за тисячу доларів місячно не став би у когось то не було люкаем...

— Дивний ви чоловік! Цеж Канада! Людина мусить робити те, що приходить. Аби гроші!

— Для кого гроші є всім у житті, ті думають по вашому. Я знов у Канаді не ріс, тож думаю інакше. Мене ніхто не заставляв робити щось таке, що мене понижувало.

— А то, мені, гонорова нєдза! Чи багато хоч тисяч у банку маєш? По тобі дивлячись можна подумати, що який багат! Високі школи покінчив! Шкода тільки, що у

нас, фермерів, мусиш на працю найматися. З голоду зди-кав би, як би не ми!

— Високих, ні низьких шкіл я не кінчав! Освіта, ні тисячі в банках не дадуть ще розуміння людської гідності. Шкода вам то пояснювати, ви все одно не розумієте.

По такій розмові Безхатний вилетів з роботи ще того самого дня. Закинув свій мішок на плечі, тай знов подався у Божий світ. Де йшов пішо, де поїздом; сколиєс увесь північний Саскачеван. Нанявся до роботи у чоловіка, який хвалився, що... у простій лінії входить не від когось іншого, як від організатора Запорізької Січі, князя Дмитра Вишневецького! Молодий ще зарозумілець, неаби які мав амбіції, шкода, що до амбіцій бракувало розуму. На його базікування про походження від Вишневецького Безхатний лише всміхався виняваючо. Коли вже надійшло вислухувати що вечора все те саме, довів,

що то не можливо. Бож від Вишневецьких не зісталось ні прямих ні побічних нащадків. Знов, назвище фермера походило від слова байдикувати, чи байди бити, а не від історичного Байди. Ображений зарозумілець на Безхатного відтоді завзявся. Допівав, мовляв, такий розумний, а ось, волохотиться по фармах, за роботою шукає, замисць сидить у вигідному кріслі в канцелярії й диктувати секретаркам. Придирався й на роботу. Тільки натрапила коса на камінь. Фермер прискакав з думкою, що Безхатний не витримає й роботу залишить, тоді миг йому не заплатити. Безхатний знов завзявся витримати, нехай його фермер з роботи відправить. І кожного дня — один віддав, другий оґризався. Тяглося так поперх тижня.

З кожним днем відносини ставали все більш натягнуті. Врешті й фермерови такого робітника з камінним серцем

було мабуть забагато. Такий, мовляв, може зарізати, або спалити. Нелюд якийсь, небезпечно під одним дахом з таким жити. І дождавшись неділі фермер похмуро виплатив Безхатному за вироблені дні й сказав забиратися. А Безхатного збирання недовіг. Закинув мішок на спину і знову подався шукати муки на руки. Не сподівався фермер, що за хвилину десяток він змінить про відправленого робітника свою думку, навіть не відбуркнув на його „зіставайтеся здорові“.

(Дальше буде).

ЦЕРКОВНІ ПІСНІ

3 НОТАМИ

50 центів

одні примірники

Замовляйте у книгарні

"СВОБОДА"

JERSEY CITY 3, N. J.

83 GRAND STREET

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

Думки спривоку фільми
„Запорожець за Дунаєм“.

В неділю 26. серпня б. р. в селі української православної парохії пройшла з великим успіхом історична фільма „Запорожець за Дунаєм“, продукція В. Авраменка. Хоч цю фільму у нас вже висвітлювали, але йна цей раз селя була переповнена, а багатьом бракувало місця. Ця фільма пригадала нам всім ті славні часи, коли наші запорожці боронили прав і волю України. Тим вони мимоволі пригадали й теперішні часи, скільки то нашого українського народу полягло за ту святую українську ідею.

Варто булоб, щоб й інші громади постаралися виставити у себе ось цю історичну фільму. Вона нам пригадає про наші обов'язки зглядою рідного краю і свого народу, який тепер опинився у страшному положенні, бідує на чужині і благає нас, щоб ми йому допомогли чим можемо, щоб облекшити його муки.

Бажаним булоб, щоб наше бувше продусери, а може й нові найдуться, щоб подбали про те, щоб Галивуд випroduкував в англійській мові таку українську історичну фільму, як от „Мазепа“ чи подібні до неї, які моглиб стати у пригоді для розголосу українського народу та його історії.

Як чуємо і читаємо в часописах, то в Галивуд є досить визначних українських артистів: Іван Годяк, Джордж Мангомері, Мазуркі та інші; крім того маємо у Галивуді талановитого технічного директора, що ставить великі американські фільми, і він тепер є один з перших між всіма директорами.

Якщо цього з деяких причин не можна тепер доконати, то все таки цієї справи не можна полишити, а добре булоб, як би найшлися люди в цій ділянці і такі створили у Галивуд фільмову українську студію. Серед нашого народу є досить талановитих людей, є досить різних артистів, з якими можна виробляти фільми. А початки вже зроблені.

Ми бачили фільми: „Наталку Полтавку“, „Марусю“, „Трагедію Карпатської України“, „Забутий Рідний Край“ і „Запорожець за Дунаєм“. Хоч до деяких фільм можна поставитись критично, однак розпочаті діла є велике. Тому треба бути вдячним тим першим, що доклали цього великого діла.

Петро Васильківський.

ГЕЙЗЕЛТОН, ПА.

Рух у Союзній Окрузі.

У неділю 26. серпня відбулися в Гейзелтоні збори Союзних відділів, на котрі прибув гол. контролор Д. Капітула, гол. радна пані Юлія Баволяк і організатор А. Маланчук.

Заступлені були відділи 7, 85, 186 і 314.

Після відкриття зібрання п. О. Костюком, секретарем місцевого відділу, провів перення п. Капітула. Він оправдав це, що не було довший час зібрання через війну, але теперішній час добрий на те, щоб надолужити страчене. — Ми маємо, казав п. Капітула, придбати тепер нових членів, щоб нагородити занедбане. Коли нас нараховують понад три чверті мільона в Америці, то це якась громада, яка може перевести роботу. Головна конвенція, до якої Батько Союз приготується, мусить перечислити наново наші сили і посунути вперед нашу справу, коли ми хочемо продовжити життя українській громаді. Отже слідями перших піонерів треба розбудувати Союзну родину при всякій нагоді. У. Н. Союз має тепер великий маєток, 8 мільонів доларів, а його треба комуся перератувати.

Організатор А. Маланчук показував дорогу, як ту Союзну родину збільшити. „Таки треба, щоб батьки, члени У. Н. Союзу, вписували свої діти і внуки до У. Н. Союзу“ — говорив п. Маланчук — „а ті діти дистантуть такі користі, про які їх батьки ледви мріяли“. Бесідник виказував, як то і теперішні члени користають із Союзу, коли хворі. Вказував на приклад, як один член дістав півтора раз більше, ніж виносило його посмертне, а спадкоємці ще дістали посмертне. А діти - студенти можуть користатися з запомог на студії, цеж дуже важне для молоді.

Як так обговорили користі, то рішили підтримати думку, щоб укладити Союзний День слави наших 27 відділів. Для складання програми мають відділи вислати представників на окружні збори до Бервика, а про час має повідомити п. Капітула.

О. Костюк,
секретар зібрання.

С. МУСИЧУК

СПОГАДИ

Спогади, спомини
Минулих літ...
Ви воскресаете,
Ви виринаете
Мов на весні цвіт.

В снах ви малуетесь,
В мріях красуетесь
Мов казочний світ.

Малюйтесь спогади,
Летіть на крилах,
На легких вітрах,
Летіть мов птах.
Не пропадайте,

А воскресайте
І малюйтеся.
В солодких снах.

З вами летітиму,
З вами літуниму
В мінувшину,
З вами співатиму
Про давнину.

Вас малюватиму
В своїх піснях,
Тужних піснях.

ДІВЧА АКАДЕМІЯ ПОКРОВА МАТЕРІ БОЖОЇ

У СТЕМФОРДІ, КОНН.

Сестри Місіонарки Покрова Матері Божої у Стемфорді отримують у Стемфорді академію-шкoлу для українських дітей.

Заряд Академії хоче тою школою досягнути, потрібну ціль:

1) Виробити в кожній дівчині-студентці гарний характер.
2) Вишколення студенток в різнірідній науці після стейтових і університетських вимог. До цього діла заангажовано добрих професорів з університетськими степенями і довголітню практикою навчання.

3) Випити любов до українського народу навчанням української мови, літератури, історії, музики і пісні. До досягнення цього діла теж можуть гарний український музей і українська бібліотека у Стемфорді. Кожної суботи будуть висвітлюватись фільми.

Після цього рік починається з початком вересня 1945 року, по „Лейбор Дей“.

Академія Сестер Місіонарок має два великі і гарні будинки з прекрасними площадками, засадженими прерізними деревами. Ті будинки є в найкращій ділянці міста Стемфорду. В однім будинку є школа, бібліотека, лабораторія, їдальня і кухня. В другім є помешкання для студенток і велика площа для забав.

Кожна чесна українська дівчина, що скінчила „осьмий грейд“, або котрий небудь рік вищої школи, може внести подання про прийняття.

Доїждь до Академії є дуже добрий. Що пів години їде поїзд з Нью-Йорку до Стемфорду, а що двадцять мінут їде бос з Стемфорду до Стейт-стріт, що веде до Академії.

Хай тепер родичі дадуть нагоду своїм донькам скористатися з науки і доброго виховання. Це остане кілька вітальних місць.

По інформації писати:

MISSIONARY SISTERS, 111 WEST NORTH ST., STAMFORD, CONN.

З ПЕРШИХ ЯПОНСЬКИХ ЗДАЧ.—Ген. Доглес МекАртур призначив неділю, 2. вересня на формальну здачу Японії Аліантам. Та це не зміняє тої обставини, що ту формальну генеральну здачу попереджає цілий ряд японських здач на місцях, себто на територіях, що були заняті. Ця сцена представляє одну таку японську здачу на Маршалських Островах, що відбулася на американським військовим кораблі. Бачимо при столі японських і американських офіцерів, як списують акт здачі.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

НЕ ДАЙМО ЗАГИНУТИ УКРАЇНСЬКИМ СКАТІЛЬЦЯМ.

Бостонський щоденник „Глоуб“ з 13. серпня б. р. помістив новинку, що маршал Сталін домагається від Америки й Англії видачі всіх українських скатільців, які найшлися на цих територіях Німеччини, що їх тепер займають англійці або американці. У новинці сказано, що як хто не схоче піти до Советів добровільно, тоді такого можуть примусити піти в ті сторони, звідки він родом, а ні, то не дістане ніякої допомоги від урядових організацій, тобто буде виставлений на голодову смерть.

Безогляду на це, як справа з нашими скатільцями тепер стоїть, треба собі на гарту сказати, що коли іде про загал, то в нас в цій справі нема ще загальної акції. Вже кілька разів були згадки про небезпеку, яка загрожувала нашим братам, які схоронилися на території Європи поза Советами, а від нас, з Америки, мало чути про якусь організовану акцію для забезпечення для цих скатільців права азилу. Ми так тут уже привикли до вигід і затовстіли в добробуті, що лише дехто з нас розуміє нещастя наших братів за океаном в такий спосіб, як це треба розуміти. По правді сказати, то не знати, котре нещастя більше, чи оте, що стрілюють наших братів в Європі, чи оте, що наші вигідні американці українського роду затупили на всякі блага і неначе нарочно стримують допомогу на те, щоб більше не почути їхніх розпучливих благань, коли вони вигинуть. Так воно видається, тому, хто це нещастя дісно глибоко відчуває.

А їде зима, треба вбрання, треба біля, треба ліків і чого то не треба? Того всього, чого потребує жива людина. Хай кожен вдумається в положення, а тоді найде самий, чого потрібно і яку треба скласти жертву.

Н. Давискиба,

гол. радний У. Н. Союзу,
Бостон, Мас.

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

С. МУСИЧУК

УКРАЇНСЬКІ БІЗНЕСМЕНИ І ДОПОМОГА УКРАЇНІ ТА УКРАЇНСЬКИМ ЖЕРТВАМ ВІЙНИ.

Українське громадянство в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці свідоме того, які страхоті, біду і нужду переживав і переживає наш нарід в Україні. Чимало було писано і далі пишеться в українській пресі про події, так, що якесь частина горожан Америки просто вірити не може, щоб так було. Пересічний американець того не відчуває, бо воєнний терен віддалений тисячі миль від нашої країни. Та що у тій війні найбільше потерпіли українські землі і український нарід, то про те знає тепер уже цілий світ. То ж нехай українські громадяни в Америці св

Праця для жінок і муштин WANT ADS

Special Department—Bureau 4-0287—Bureau 4-0663

ПОТРЕБНО МУЖЧИН

Портфель, і виступачів, підлог, пост. родини, добра плат., 8 год. нощію. Room 422, 110 W. 42 St., N. Y. C.

ПОТРЕБНО ЖЕНЩИН

Жінок чистити офіс, від 6 до 10:30 вечером. Добра платія, Room 422, 110 W. 42nd St., New York City.

ПРОТОКОЛ

З НАДЗВИЧАЙНОГО ЗАСІДАННЯ
головного уряду Українського Народного Союзу, що відбу-
лось в дні від 23-го до 26-го липня 1945 року в домі У. Н.
Союзу під ч. 81-83 Грена Стріт, Джерзі Ситі, Н. Дж.

ГО ДЕПАРТАМЕНТУ У. Н. С. 31. ГРУДНЯ 1944 РОКУ.
ЗІСТАВЛЕННЯ БІЛАНСУ СТАРШИХ ЧЛЕНІВ І МОЛОДЕЧО-

Стан чинний:

Готівка	\$ 363,891.63	4.64%
Моргеджі	1,031,940.31	13.17%
Бонди	5,332,559.65	68.05%
Реальності	614,806.30	7.85%
Позички членам	486,307.18	6.21%
Друкарня	5,751.67	0.07%
Ноти (векселі)	300.00	0.01%
Разом	\$7,835,556.74	100.00%

Стан довжний:

Посмерт. фонд нових родів обезпеч.	\$6,580,660.90	83.98%
Посмерт. фонд старого роду обезпеч.	75,780.68	0.97%
Адміністративний фонд	198,368.23	2.53%
Резервовий фонд	13,651.63	0.17%
Запозимовий фонд	101,551.53	1.30%
Народний фонд	15,161.13	0.19%
Конвенційний фонд	56,248.89	0.72%
Фонд обезпечки інвестицій і смертості	92,310.74	1.18%
Фонд Згоди Братств	19,556.63	0.25%
Сирітський фонд	85,908.43	1.10%
Посмертний фонд Мол. Департаменту	531,995.24	6.79%
Адміністрац. фон Молод. Департаменту	64,362.71	0.82%
Разом	\$7,835,556.74	100.00%

Стан чинний:

Готівка в банках	\$ 363,891.63	4.64%
Звичайні моргеджі	702,663.56	8.97%
Моргеджі Федер. Мешк. Адм. (F.H.A.)	329,276.75	4.20%
Бонди Злучених Держав	3,355,250.00	42.82%
Бонди канадські (державні)	129,306.32	1.65%
Бонди стейтові	67,248.54	0.86%
Бонди муніципальні	449,068.07	5.73%
Бонди залізничних компаній	29,376.89	0.37%
Бонди публічної вжиточності	1,302,309.83	16.62%
Реальності	537,806.30	6.86%
Дім У. Н. Союзу	77,000.00	0.99%
Позички членам	486,307.18	6.21%
Друкарня	5,751.67	0.07%
Ноти (векселі)	300.00	0.01%
Разом	\$7,835,556.74	100.00%

Стан довжний: Посмертний фонд нових родів обезпечення, посмертний фонд старого роду обезпечення, посмертний фонд Молодого Департаменту і резервовий фонд

Зіставлення резерви, смертність і відсотки від інвестицій:
Резерва, якої вимагають аскураційні закони на обезпечення членських грамот для старших членів і молодого департаменту виноситься суму \$4,811,550.30
Надвиплата резерви (50.40%) 2,424,044.25

Разом \$7,235,594.55

Смертність в обох департаментах виносилася 74.5%
Відсотки від інвестицій посмертних фондів 3.4%

ЗІСТАВЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ

старших членів і молодого департаменту У. Н. Союзу за 1944 рік.

ГОТІВКА:

З кінцем 31. грудня 1943 року було готівки \$ 733,058.31
Від 1. січня до 31. грудня 1944 року депоновано 2,144,999.58
Відсотки з банків 721.70

Разом \$2,878,779.59

Виплати готівкою від 1. січня до 31. грудня 1944 2,514,887.96

Готівка з кінцем 31. грудня 1944 року остає \$ 363,891.63

МОРГЕДЖІ:

З днем 31. грудня 1943 року було інвестовано в моргеджах \$1,087,464.64

В 1944 році інвестовано в нових моргеджах \$203,800.00
Доплачено за податки і інші видатки на старих моргеджах 2,211.82 206,011.82

Разом \$1,293,476.46

В 1944 році сплачено готівкою \$154,732.19
Перебрано і перенесено до реальностей 100,128.65
Уневажено або відписано до втрати 6,675.31 261,536.15

З кінцем 31. грудня 1944 р. остає на моргеджах \$1,031,940.31

РІД МОРГЕДЖІВ:

Звичайні приватні моргеджі \$ 702,663.56
Моргеджі Федеральної Мешк. Адм. (F.H.A.) 329,276.75

Разом \$1,031,940.31

БОНДИ:

З днем 31. грудня 1943 р. було інвестовано в бондах \$4,089,022.77

З днем 31. грудня 1943 р. було інвестовано в стаках 3,320.00

Разом \$4,092,342.77

В 1944 році інвестовано в бондах \$1,738,081.83
В 1944 році піднесено вартість бондів (increased by adjustment) 82.78 1,738,164.61

Разом \$5,830,507.38

В 1944 році сплачено або продано бондів \$492,280.00

В 1944 році обнижено вартість бондів (decreased by adjustment) 2,347.73

В 1944 році відписано до втрати стакки Елізабет Тронт Банку 3,320.00 497,947.73

З кінцем 31. грудня 1944 року остає на бондах \$5,382,559.65

РІД БОНДІВ:

Бонди Злучених Держав	\$3,355,250.00
Бонди канадські (державні)	129,306.32
Бонди стейтові	67,248.54
Бонди муніципальні	449,068.07
Бонди залізничних компаній	29,376.89
Бонди публічної вжиточності	1,302,309.83
Разом	\$5,332,559.65

РЕАЛЬНОСТІ:

З кінцем 31. грудня 1943 року було інвестовано в реальності	\$840,340.00
В 1944 році перебрано чотири моргеджові інвестиції до реальностей	100,128.65
Разом	\$940,468.65

В 1944 році продано 15 реальностей за готівку \$257,493.78

Відписано до втрат при продажі реальностей 18,824.27

Обнижено вартість реальностей за зібраного чиншу 13,700.00

Обнижено вартість реальностей з фонду обезпечки інвест. і смерт. 25,300.00

Прийнято депозит на продаж реальностей 5,000.00

Зарібок при продажі реальностей 5,344.30 325,662.35

З кінцем 31. грудня 1944 р. остає на реальностях \$614,806.30

ПОЗИЧКИ ЧЛЕНАМ:

З кінцем 31. грудня 1943 року було інвестовано на 4,644 позичках \$516,620.76

В 1944 році видано нових позичок \$ 3,185.79

Перенесено заздалегідь відсотки до позичок 44,950.46 48,137.25

Разом \$564,758.01

В 1944 році сплачено позичок \$77,823.11

Уневажено або перенесено до грошових зворотів 628.72 78,451.83

З кінцем 31. грудня 1944 року осталося на 3,968 позичках \$486,307.18

НОТИ:

З кінцем 31. грудня 1944 року остає на нотах (векселях) \$300.00

ДРУКАРНЯ І КНИГАРНЯ:

Друкарня: З кінцем 31. грудня 1943 р. остало вартості машин \$6,829.00

В 1944 році обнижено вартість машин 1,077.33

З кінцем 31. грудня 1944 р. остало машин вартості \$5,751.67

Книгарня:

З кінцем 31. грудня 1943 р. було книжок вартості \$1,735.79

В 1944 році продано книжок вартості 1,735.79

Загальне зіставлення друкарні і книгарні:

З кінцем 31. грудня 1944 р. остає машин вартості \$5,751.67

В минулому 1944 році Український Народний Союз святкував 50-літній ювілей свого існування. Відділи У. Н. Союзу, зорганізовані в окрешні комітети, влаштували свята відомими концертами та бенкетами. Я також брав участь у тих святах та виступав відповідно промови в таких містах: Шамокін, Па.; Нью Гейвен, Конн.; Вілкс-Бері, Па.; і в Геркімер, Н. Й. Настрій між членами був гарний і головні та відомі урядники доложили багато трудові для посилення організаційної праці. Минулий рік зазначився також найбільшим приростом майна.

Кінчу цей звіт та щиро дякую головним і відділовим урядникам за щире співпрацю для дорогого всім нам організації Батька Союзу.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ У. Н. СОЮЗУ за 1944 рік:

Від імені Контрольної Комісії здавав звіт голова Комісії Д. Капітула.

Пане президенту, поважні гол. урядники! Контрольна Комісія перевела дві контролі над майном і діловодством У. Н. Союзу в році 1944.

І так за час від 1. січня до 30. червня 1944 року, Контрольна Комісія перевела контролю в місяці серпні 1944 року, а звіт контролю був проголошений в „Свободі“.

Знова за час від 1. липня до 31. грудня 1944 року, Контрольна Комісія перевела контролю над майном і діловодством У. Н. Союзу в місяці березні 1945 року, а справоздання контролю було проголошене в „Свободі“ в числах 71 і 72 в днях 11-го та 12-го квітня 1945.

Тоді голова контролю відчитав цей звіт в цілості, а згодом на те, що цей повний звіт був проголошений вже в „Свободі“ то тепер не проголошуємо його вдруге.

(Дальше буде).

Почитайте самі й дайте прочитати своїм дітям книжку, з якої пізнають, як і чим можна в світі вижити і перемогти нужду та інші перешкоди і діяти до світової слави і майбутку, визнаючи як одного так другого для помічі тому бідному народові, з якого походимо. Такою книжкою є:

Олександр Мишуга

(МІСТЕЦЬ І ЛЮДИНА)

Львів, 1938. Сторін: 208. Ілюстрації: 60.

Ціна \$2 в книгарні „Свободи“.

Замовляйте, пишучи на таку адресу:

„СВОБОДА“

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, S. N. J.

ВПРОВАДЖУВАВ АМЕРИКАНСЬКУ ФІЛЬМУ.—Це віцеадмірал Оскар Беджер, що спровадив величезну американську флоту в Токіо Бей. Першим військовим круїжком Сан Дієго, де нахилився віцеадмірал.

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода“.

ДАРОМ

ВИШЛЕМО КОЖНОМУ ЗРАЗОК (SAMPLE) КАРПАТСЬКОГО ЧАЮ

з найліпшого гірського зілля, на недомаганні жолудка, печінки і нирок. Велика пачка коштує 50¢.

• ГРУДНЕ ЗІЛЛЯ, природне средство пригортають тим, що терплять на впертий кашель, біль горла і задуху. Пачка коштує 50¢.

• ЗІЛЛЯ НА БОЛЮЧІ НОГИ. Дуже помічне. Як його уживати, надруковано на бачці. Велика пачка 50¢.

• МІШАНИ КОРИННЯ, на несправність, брак апетиту, корчі. Добре також на звах до горілки. Пачка 50¢.

Маємо всілякі лічильні зілля, дисти, чай, кору, ягоди, коріння, ладан, живицю і т. д.

Замовлення посилайте на адресу:

UKRAINIAN BAZAAR

170 E. 4th St., New York, N. Y.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДІТРОЙТ, МІШ.—Тон ій Іван Франків, вік 146, повідомляє членів, що наші збори відбулися в неділю, 9. вересня, в галі де звичайно. Є важні справи до рішення. Вийдемо членів прийти на ці збори, бо минулі збори не доїсали як в членах так і урядниках. — За уряд: А. Патра, рек. секр., 3228 Trowbridge. Tel. Tr. 1-2569.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Для 26. серпня 1945 р. номер у 66 році життя

МИХАЙЛО ЛІЗЕНЬ, член Бр. і с. О. Ніколас, вік 5, У. Н. Союзу в Асторі, Й. Ай.

Покійний походив з села Євкія, повіт Калусь, Західна Україна.

Похорон відбувся в четвер, 30. серпня з дому №106, 245 South Wood Ave., Linden N. J. — В. Р. П. П. Барич, секр.

ШУКАЮТЬ ОСІБ

РІДНЯ І ЗНАЙОМІ ПОШУКУЮТЬ

ВАСИЛЯ СТЕЩОКА до села Коничинь, АНДРІЯ ШЕВЧУКА із Дубов, повіт Городення, які живуть у Канаді, як також СОФІ ДЕНІС, яка має перебувати у Windsor, Ont., Canada. Дальше МАРІЯ І ВІКТОРІЯ ВОЙЧАК, що мешкають у Елізабет, Н. Дж., та ПЕТРА УСТІЯНОФ, що мешкає у Рос Соборб, Санфранциско, Каліфорнія. Всіх їх ласкаво прошу, щоб до мене написали і подали свої адреси, які перешлю їхнім родинам, котрі живуть тепер у Німеччині. Моя адреса є:

NICHOLAS HUCUL
14830 WINCHESTER AVENUE,
HARVEY, ILL.

ФІЧКО МАРІАН, син Микли, зі Старої Солі Гал., пошукує своїх: ДОНЬКИ Яна та Володимир МЕТЕЛЬСЬКОГО з Метенева, повіт Зборів, Галичина, пошукують свого вуйка ТАНАСА МЕТЕЛЬСЬКОГО. Інтересованих прошу писати:

Rev. ANDREW DWORAKIVSKY
313 — 9th St., Ambridge, Pa.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ“.

ГАНТРАМ, МІШ.—Подаємо до

відомо членам Тов. ім. М. Шашкевич, під 94, що збори відбулися в неділю, 9. вересня, в галі де звичайно. Є важні справи до рішення. Вийдемо членів прийти на ці збори, бо минулі збори не доїсали як в членах так і урядниках. — За уряд: А. Патра, рек. секр., 3228 Trowbridge. Tel. Tr. 1-2569.

ПОШУКУЄ ПОСАДИ

ДЯКОУЧИТЕЛЬ пошукує посади, учить хор і діти, урядкує представлення і концерти, Ласкаві зголошення слати до:

WASYL LWIWSKY
29 N. 3rd St., Hudson, N. Y.

МИРОН ЛИТВИН І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

Ос. луга шира і чесна
801 SPRINGFIELD AVENUE,
corner Harrison Place
IRVINGTON, N. J.
Phone: ESsex 3-8090

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО

Завжди ШАДІТЬ дешо з вашого обезпечення.

Ми улажуємо прекрасні ЦІЛІЙ ПОХОРОН за \$150.00

У випадку смутку в родині клієнтів

KAIN MORTUARIES, INC.

S. KANAI KAIN, Pres.
483 STATE STREET
PERTH AMBOY, N. J.
Phone PE 4-4646

or
E. H. VREELAND, Mgr.
86 ELIZABETH AVENUE,
NEWARK, N. J.
Phone: NEwark 3-6742

ІВАН БУБЬКО

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
зарядку погребам по ціні та низькій як \$150
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Ritualized funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ВРЕМА

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

Занимаєсь похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦІ

129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL
707 Prospect Avenue,
(cor. E. 158 St.)
BRONX, N. Y.
Tel.: MEtro 3-6577

ШАНОВНІ ГРОМАДЯНИ
JERSEY CITY й ОКОЛИЦЬ!

Повідомляю Вас всіх і всі народи, католицькі, православні і інші, що я щойно вернувся по трьох роках служби в Американській Армії і даліше особисто проваджу своє погребове заведення.

Мої ціни дуже умірковані і приступні для всіх, а обслуга чесна і найкраща. Мій лайдсє є на два стейти: NEW JERSEY і NEW YORK.

В разі сумного випадку кличте наш офіс як в день так і в ночі.

JOHN KOWALCHUK

FUNERAL DIRECTOR & EMBALMER
79 Sussex Street, Jersey City 2, N. J.
TEL. BERGEN 4-5131

ДОСТУПНІ В КОЖНІЙ ГОДИНІ

Нема потреби зв'язати на годину, бо наші услуги є доступні негайно в кожній порі дня чи ночі, бо ніхто не може передбачити, коли йому випадє якась пекуча потреба.

Пам'ятайте також, що наші услуги є доступні для кожного в такій мірі, як і доступність щодо часу.

STEPHEN LEWISIAK & SON
FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City 34 E. 25th St., Bayonne

Phone: BERgen 4-5088 Phone: BAyonne 3-0546

ТАРЗАН ч. 1239. В дорозі до мочарів.

